

STRAŻAK I STRAŻ POŻARNA

Grupa wiekowa	6-latki
Cel ogólny	Wsparcie całościowego rozwoju podczas zajęć dotyczących bezpieczeństwa i pracy strażaków
Cele szczegółowe	<p>W obszarze fizycznym dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ pokonuje tor przeszkód, ■ wykonuje ruchy naśladowcze, ■ rozwija koordynację wzrokowo-ruchową i słuchowo-ruchową. <p>W obszarze emocjonalnym dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ kształtuje pozytywny stosunek i wyraża podziw dla pracy strażaków, ■ oswaja lęk przed zagrożeniem wynikającym z pożaru, ■ dostrzega pozytywne aspekty pracy w straży pożarnej. <p>W obszarze społecznym dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ współpracuje w małej grupie, wykonując wspólne zadanie, ■ podaje pomysły na organizowanie własnej aktywności. <p>W obszarze poznawczym dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ poznaje aspekty pracy w straży pożarnej, ■ układa elementy w logiczne ciągi, ■ szereguje, grupuje i dopasowuje, ■ reaguje na nowe słowa, ■ uważnie słucha, ■ uzasadnia swój wybór
Techniki	Rozwiązywanie zagadek, zabawy naśladowcze, burza mózgów, tor przeszkód, dopasowywanie ilustracji, szukanie z ćwiczeniem orientacji w przestrzeni, MEMO, technika relaksacyjna – masażyk
Narzędzia, materiały	Wiersz W. Broniewskiego <i>Pożar</i> , ilustracje strażaka i jego atrybutów, pachołki, drążki, woreczki, gumy do skakania, większa pluszowa lalka, hula-hoopy, plastikowe jajka, małe obrazki z atrybutami różnych zawodów, chusta Klanzy, 4 historyjki obrazkowe, piłeczki zielone i czerwone – liczba zgodna z liczbą dzieci, czerwona szarfa, duże podwójne ilustracje przedstawiające elementy związane z pracą strażaków: strażak, wąż strażacki, kurtka strażaka, drabina, wóz strażacki, hełm, syrena, pożar, buty strażackie, siekiera i inne, linka lub taśma, która podzieli salę na pół i pomoże wyznaczyć ulice, odznaki, „Pomocnika Strażaka”

Przebieg zajęcia

■ Przywitanie z dziećmi – przekazywanie iskierek przyjaźni.

Siadamy w kręgu i łapiemy się za dłonie. *Iskierkę przyjaźni puszczam w krąg, niechaj trafi do waszych serc i wróci do mych rąk.* Za pomocą uścisku dłoni dziecka obok przekazywana jest iskierka od dziecka do dziecka. *Iskierka wróciła, podróż przyjaźni zakończyła.*

■ Kim jest strażak?

Rozmowa z dziećmi o strażakach, poznanie wiadomości dzieci na temat zawodu i aspektu pracy strażaków. Skojarzenia związane z tym zawodem.

■ Wspólne wysłuchanie wiersza W. Broniewskiego *Pożar*.

*Gwałtu, rety! Dom się pali!
Już strażacy przyjechali.
Prędko wleźli po drabinie
i stanęli przy kominie.
Polewają sikawkami
ogień, który jest pod nami.
Dym i ogień bucha z dachu,
ale strażak nie zna strachu,
choć gorąco mu okropnie,
wszedł na górę, już jest w oknie
i ratuje dzieci z ognia.
Tak strażacy robią co dnia.*

■ Omówienie wiersza:

- dokąd jadą strażacy?
- czym jadą strażacy?
- po czym weszli strażacy?
- co robią, aby ugasić pożar?
- kogo ratuje strażak?

■ Zabawa ruchowa – trening strażaka.

- Ułożenie toru przeszkód, który dzieci po kolei pokonują:
- przechodzenie pod i nad gumami rozciągniętymi między krzesłami,
  - zabranie lalki przez ramię, jak strażak,
  - siałom między pachołkami,
  - przeskoki z jednego hula-hoop do kolejnego,
  - przejście po równoważni,
  - przejście na czworakach pod drążkami,
  - przejście z woreczkiem na głowie,
  - przeskoki nad przeszkodą.

■ Jak wygląda strażak?

Nauczyciel prezentuje dzieciom zdjęcie/ilustrację strażaka i omawia elementy jego ubioru. Następnie zachęca dzieci do poszukiwania ukrytych w sali plastikowych jajek, w których są ukryte małe obrazki różnych atrybutów związanych z różnymi zawodami: kurtka i spodnie strażackie, hełm, stetoskop, fartuch lekarski, czapka policyjna, mundur policyjny, buty strażackie. Dzieci odnajdują jajka. Jeżeli któreś z nich

jeszcze nie znalazło żadnego, a wiemy, że jest gdzieś ukryte, podpowiadamy miejsce, mówiąc „ciepło/zimno”.

■ Zabawa ruchowa – jazda wozem strażackim.

Nauczyciel rozkłada chustę Klanzy. Wszystkie dzieci łapią ją za uchwyty.

Na początku musimy sprawdzić nasz strażacki sprzęt, a należy to robić codziennie!

Dzieci wytrzepują mocno chustę.

Teraz wsiadamy do wozu strażackiego na wezwanie!

Dzieci idą z chustą w jednym kierunku, później go zmieniają.

Kierujemy naszym wozem, szybko, szybko, ale ostrożnie!

Dzieci obracają chustę jak kierownicę – najpierw w lewo, później w prawo, znowu w lewo, zgodnie z podpowiedziami nauczyciela.

Trzeba ugasić pożar! Potrzebujemy węża!

Dzieci zwijają chustę w rulon.

Trzymajcie, trzymajcie! Zaraz polecą woda!

Dzieci „gaszą” kolejno wskazane przez nauczyciela miejsca.

Teraz trzeba przegonić dym!

Dzieci rozwijają chustę i znowu każdy łapie ją za uchwyt. Następnie dzieci unoszą chustę w górę i opuszczają w dół, zgodnie ze słowami nauczyciela, przez co powstaje duży podmuch powietrza.

Na trzy, cztery wszystkie dzieci puszcza chustę! Trzy, cztery!
Nauczyciel łapie lecącą chustę i ją zwija.

■ Układanie historyjki obrazkowej.

Dzieci dostają w grupach zestawy historyjek obrazkowych. Ich zadaniem jest ułożenie po kolei wydarzeń. Każda historyjka pokazuje inny rodzaj wezwania: gaszenie pożaru, zdejmowanie kota z drzewa, przyjazd do wypadku samochodowego, odszukanie ludzi pod zawalonym budynkiem. Po ułożeniu obrazków każdy zespół opowiada przebieg wydarzeń: 1) wydarzenie, 2) wezwanie pomocy, 3) strażacy pakują się do wozu, 4) przyjazd do zdarzenia, 5) pomoc, 6) wdzięczność innych okazywana strażakom.

■ Rozpoznawanie wozów strażackich.

Nauczyciel rozdaje dzieciom piłeczki – czerwoną i zieloną, po jednej do każdej dłoni. Zielona piłeczka będzie oznaczała TAK, a czerwona NIE. Nauczyciel mówi zdania, a dzieci podnoszą piłeczkę w kolorze zgodnym z odpowiedzią.

Wozy strażackie są niebieskie. (nie)

W wozie strażackim jest drabina. (tak)

Wóz strażacki przewozi chorych i rannych. (nie)

Wozem strażackim można jeździć na zakupy. (nie)

Wóz strażacki musi mieć wąż do wody. (tak)

Wóz strażacki jeździ na sygnale tylko do wypadku. (tak)

Wóz strażacki może być kolorowy. (nie)

Wozem strażackim można podwozić dzieci do przedszkola. (nie)

Rozmowa z dziećmi o tym, czy pamiętają sytuacje, w których widziały wozy strażackie. Czy tylko wtedy, kiedy jedzie na sygnale? – burza mózgów.

■ Zabawa ruchowa – kierowcy na drodze.

Nauczyciel wytycza na dywanie ulicę. Dzieci będą samochodami, które poruszają się w różnych kierunkach,

jak po ulicach. Jedno z dzieci dostaje czerwoną szarfę – to jest wóz strażacki. Kiedy w trasę rusza wóz strażacki (dziecko musi wydawać sygnał jak wóz strażacki), reszta samochodów zjeżdża z drogi i zatrzymuje się, aby ustąpić mu pierwszeństwa. Zabawa powtarza się na zmianę, aby każde z dzieci miało okazję być „wozem strażackim”.

■ Sylabiczne MEMO.

Nauczyciel rozkłada na dywanie odwrócone, podwójne ilustracje. Dzieci dzielą się na dwie drużyny. Po kolei każdy z drużyny podchodzi i odsłania dwie ilustracje przedstawiające elementy związane ze strażą pożarną: strażak, wąż strażacki, kurtka strażaka, drabina, wóz strażacki, hełm, syrena, pożar, buty strażackie, siekiera i inne. Jeżeli dziecko nie znajdzie pary, znów je zasłania. Jeżeli odkryje dwa takie same obrazki, nazywa głośno to, co odkryło, a cała drużyna pomaga mu sylabizować dane słowo, następnie zabiera dwie ilustracje do swojej drużyny jako zdobyty punkt.

■ Zabawa ruchowa – „pali się!”.

Na dywanie jest linia, która dzieli pomieszczenie na pół. Kiedy nauczyciel mówi „nie ma pożaru”, dzieci spacerują swobodnie po sali. Kiedy usłyszą „pali się!”, muszą szybko „wybiec z budynku” i wejść na wyznaczoną połowę dywanu. Następnie nauczyciel mówi „nie ma pożaru”, dzieci znów swobodnie spacerują, a nauczyciel odrobinę zmniejsza obszar, do którego dzieci mają uciec. Ponownie woła „pali się!”. Zabawa trwa tak długo, aż dzieci nie będą się nadmiernie tłoczyli w wyznaczonym obszarze.

■ Zabawa relaksacyjna – masażyki.

Dzieci siadają w kole, ale tak, aby każde widziało plecy kolegi (zakręcona kolejka). Nauczyciel przypomina wiersz z początku zajęć i z każdym wersem wykonuje określony sposób masowania pleców dzieci, wszyscy go naśladują.

Gwałtu, rety! Dom się pali! – malowanie płomieni na plecach

Już strażacy przyjechali. – dłoń jedzie wężykiem po plecach z dołu do góry, druga dłoń podobnie

Prędko wleźli po drabinie – stukanie paluszkami od dołu do góry pleców

i stanęli przy kominie. – rysowanie kominą na plecach

Polewają sikawkami – delikatne uderzanie paluszkami po całych plecach

ogień, który jest pod nami. – malowanie płomieni

Dym i ogień bucha z dachu, – dmuchanie w plecy, okolice karku ale strażak nie zna strachu, – położenie płasko obu dłoni na plecach i delikatne dociskanie

choć gorąco mu okropnie, – pocieranie dłońmi pleców

wszedł na górę, już jest w oknie – wchodzenie paluszkami z dołu do góry

i ratuje dzieci z ognia. – malowanie płomieni

Tak strażacy robią co dnia. – malowanie słońeczka na plecach

■ Wręczenie dzieciom odznaki „Pomocnika Strażaka”.

■ Zakończenie – wykonanie pracy plastycznej „Strażackie przygody”.

Przygotowanie wystawy obrazków dzieci na tablicy, wykonanie fotografii wystawy z dziećmi i wysłanie jej do najbliższej komendy straży pożarnej.

Dr Monika Litwinow

playmobil®

